Enternasyonalist
Proleter
Enternasyonal Komünist Partisi

Yazışma adresi:
WESTBERLIN
edition programm
Postfach 301 730
1000 Berlin 301
BRD-ÖSTERREICH
edition programm
Postfach 108
2000 Hamburg 6
Postscheckkonto 9635-107 — Berlin-West
Gert Eichhorn — edition programm

POLİTİK İLTİCACILARIN AÇLIK GREVİ İLE EN GENİŞ VE AKTİF PROLETER DAYANIŞMA ZORUNLUDUR !

Alman burjuvazisi karlarını savunmak için işçi sınıfına karşı ve bilhassa göçmen işçilere karşı yoğun saldırılar sürdürmektedir. Bu saldırıların en açık örnekleri iltica müracatlarının rededilmeleri ve ilticacıların sınır dışı ihraç edilmeleridir.

16 kasımdan beri Türkiyeli ve Kürt politik ilticacılar, iltica müracatlarının rededilmelerine karşı, toplama Kamplarında gördükleri hayince ve hayvanca davranışları protesto etmek için sınırsız açlık grevine başlayarak direnmektedirler.

Demokrasi, hürriyet ve "mutluluk" maskesi arkasında gelişen alman burjuva ve emperyalist düzeni, kendi çıkarlarını müdafa etmek için göçmen işçilerini sömürerek o kadar vahşice bastırmaktadır ve zulmetmektedir ki bu göçmenlerin savunabilmeleri için açlık grevinden başka bir mücadele metoduna başvuramamaktadırlar.

Bu son aylar ister Middelsfaehr ve Zirndorf toplama kamplarındaki direnişler ile ister Horb ve Charlottenhof kamplarındaki başlayan açlık grevleri ile Berlinde ve tüm Batı Almanyada geniş bir protesto ve direniş hareketi gelişmektedir. Bu direnişlerle ilticacıların öne koydukları istekler her zaman feci yaşama koşullarının düzeltilmesine değinmektedirler.

Fakat maalesef bu cesur direniş hareketleri büyük yalnızlık içersinde gelişmektedir. Alman burjuva basını bu hareketlerden pek az söz etmiştir ve bu direnişlerden bahsettiği zaman daima göçmenlere karşıt propaganda çerçevesi içersinde söz etmiştir. Pratikte ilticacıların mücadeleleri hiç bir destek görmemiştir. Bundan böyle şimdiye kadar alman burjuvazisi ve emperyalist devleti, ilticacıları şiddet, tutuklamalar, en öncü elemanların sınır dışı edilmeleri ve diğerlerin zulüm altında ezilmeleri yoluyle, büyük kolaylıkla bastırabilmiştir.

Milletlerarası Af örgütü, Horb'taki Caritas gibi İnsan Hakklarını Savunan çeşitli laik, dini burjuva örgütlere ve demokratik "ilerici" kamuoyuna gelince, moral ve laf yardımından başka bir destek göstermemişlerdir. Bu örgütler ancak sürdürülen baskının yasal temellere uygun olmadığını öne sürerek aslında bu baskının özünü değil fakat biçimini eleştirmekteydiler. Bu tip yardım aktif ve militan bir destek hareketin gerçekleşmesini kolaylaştıracağına ve ilerleteceğine sanki burjuvazinin "insani" duygularını okşayarak, kapitalist devletin yasalara uygun bir şekilde davranmasını sağlayarak bir çözüm bulunabileceğini inandırmaktadır!... Zira bu örgütler bile böyle bir görüşün etkisiz olduğunu kabul etmektedirler. Örneğin Berlindeki açlık grevini sürdüren elemanların yaptıkları basın toplantısında milletlerarası af örgütünün bir temsilcisi yapılan açlık grevin demokratik çağrılardan daha etkili olucağını arzu etmekteydi.

Aynı şekilde, burjuva devletin yardımını bekleyen örgütlerden hiç bir gerçek yardım ve etkili dayanışma beklenemez. Örneğin Berlindeki "Alternative Liste" iltica müracatlarının devletce denksel bir şekilde değerlendirilmelerini öngörmektedir. Böylece ekonomik ve politik ilticacıların arasında ayırım yapılmasını kabul etmektedirler. Bu tip bir istek aslında karar ve inisiyatif gücünü burjuva devletin elinde bırakmaktadır. Böyle bir tutum dünya kapitalist sömürünün içersinde ister ekonomik ve sosyal düzende ister direkt olarak politik düzende sürdürülen baskıdan dolayı sürü gibi göç etmeye mecbur kalan yoksul ve işçi yığınlarını bölmektedir. Ekonomik ilticacılar kapitalist baskıdan dolayı müracat etme zorundadırlar; politik ilticacılara nazaren daha düşük bilinçte olsalar bile yine de kapitalizmin kârları için baskı altında ezilmektedirler. Tüm proleterlerin gerçekten birleşmeleri burjuvaların bölme politikasının yani ilticacıların ekonomik ve politik olarak ayırılmalarının, rededilmesine ve tüm müracatların yerine getirilmelerine dayanmaktadır. Bunun için herkezi iğrenç ve vahşi kapitalist baskılara karşı gerçekten sınıfsal temeller etrafında birleştirecek güçte olan asıl istek ve özlem "yapılan tüm politik iltica müracatlarının şartsız ve derhal kabul edilmeleri"'dir.

İlticacıların mücadelesi reformistlerin ve sınıflararası işbirliğini öneren güçlerin etkisinden bağımsız olarak gelişmesi zorunludur. Fakat aynı zamanda ilticacıların mücadelesi fabrikalardan ve işçi semtlerden gelişen aktif desteğe ve gerçek militan proleter dayanışmaya dayanabilmesi şarttır. Böyle bir dayanışma sayesinde burjuvaların baskısı karşısında yalnız kalacaklarına ilticacılar müracatlarını yerine getirme gücünde olabilirler.

Alman burjuvazisi ilticacıları bastırarak aslında Almanyadaki tüm proleterleri bastırmaya hazırlanmaktadır. Bundan böyle tüm proleterler ilticacıların cesur direniş hareketini desteklemek için harekete geçmeleri şarttır.

ALMAN DEMOKRASİNİN GERÇEK YÜZÜ

Alman burjuvazisi ilticacıların kontrolunu kesinleştirerek sürdürdüğü baskıyı yoğunlaştırmaktadır. Böylece, ilticacıların yalnızlığı her gün büyümektedir.

İlticacıların çoğu toplama kamplarında zorla tutulmaktadırlar, ve yahut özel konutlarda birikerek konutların ev sahiplerine büyük kâr getirmektedirler. Halbuki ilticacıların çoğu aylelerinde ve yahut arkadaşlarında oturma fırsatını kullana bilmektedirler.

Yalnızlıktan dolayı ilticacıların çoğu almanca konuşamamaktadırlar ve almancayı öğrenecek durumda değillerdir. Üstelik ilticacılara ziyaret etme hakkı tanınmamaktadır.

Burjuva yasalarına göre ilticacılara ilk 2 sene çalışma hakkı tanınmamaktadır. Doğu ülkelerden gelen politik ilticacılara çalışma hakkı ancak bir sene sonunda verilmektedir. Bunun nedeni hem doğu ülkelerinin ilticacılarını politik yönden kullanabilmektir hem de tüm ilticacıları ayırımlar aracılığı ile bölmektir. Çalışamadıklarından dolayı bütün ilticacılar bir "sosyal yardıma" bağlıdırlar. Bu sosyal yardım ise bir sürü idari ve bürokratik oyun aracılığı ile çok düşüktür, ve hatta son zamanlarda ancak maddi ve düşük kaliteli eşyaların dağıtımına dönüşmüştür ve artık para olarak verilmemektedir.

Böyle bir durum kaçak çalışmanın gelişmesine yol açmakta ve burjuvalara büyük kârlar temin etmektedir. Örneğin gizli çalışan ilticacılar ortalama saatte 3,-DM almaktadırlar.

Çoğu zaman resmi makkamlarca gülünç bir ücrete karşı (saatle 1 DM) çalışma zorundadırlar. Bu tip işleri kabul etmedikleri taktirde sosyal yardım derhal kesilmektedir.

Sözümona kanun dışı hareket ettikleri ve "kamu düzenini" bozdukları taktirde derhal tutuklanabilmektedirler ve çoğu zaman ihraç edilmektedirler. Sınır dışı ihraç edildikleri zaman geldikleri ülkelerinin polisi tarafından derhal tutuklanmaktadırlar, örneğin 1981 haziran ayında Sri Lankalı Tamile ilticacıları topluca ihraç edilince Sri Lankaya vardıkları an hemen yerli polis tarafından tutuklanmışlardır.

Bu baskı, zulüm, sömürü durumu ilticacıların müracatları rededilinceye kadar senelerce devam etmektedir (bir müracatın kabul edilmesi çok nadirdir. Müracat rededilince ya sınır dışı ihraç edilerek ülkelerine geri dönmek yada kaçak olarak (yani daha büyük bir baskı altında) Almanyada kalmaktan başka yapacakları bir şey yoktur.

Böylece ilticacıların kendi ülkelerindeki gördükleri baskı Almanyada devam etmektedir. Alman emperyalist devletin ilticacılara karşı takındığı tavır aslında yerli devletlerin baskı ve zulüm politikasının uzantısıdır.

TÜM İLTİCACILARA ÇALIŞMA HAKKI VE MECBURİ ÇALIŞMANIN YOK EDİLMESİ!

SOSYAL YARDIMIN PARA OLARAK VERİLMESİ İÇİN!

TOPLAMA KAMPLARIN KALDIRILMALARI İÇİN!

TÜM İLTİCACILARA AİLELERİNİ GETİRME HAKKI VE ONLARLA BERABER YAŞAMA HAKKI KABUL EDİLMESİ İÇİN!

BEDAVA DİL VE İŞ EĞİTİMİ İÇİN!

İLTİCACILARIN SINIR DIŞI İHRAÇ EDİLMELERİNE VE SINIRDAN GERİ ÇEVRİLMELERİNE SON!

GÖÇMENLİĞİN KONTROLUNA SON!

TÜM POLİTİK İLTİCA MÜRACATLARIN DERHAL KABUL EDİLMELERİ İÇİN!

TÜM YABANCI YASALARA KARŞI!

YAŞASIN İŞÇİ BİRLİĞİ VE PROLETER DAYANIŞMA!

Böyle bir proleter dayanışmanın gerçekleşmesi ile tüm işçi sınıfın ırk ve milliyet ayırımların üstünden burjuva devletlerin karşı devrimci birliği karşısında birleşmelerini kolaylaştıracaktır. Zaten bir sürü göçmen işçileri ve politik ilticacılar kendi devletlerinde sürdürülen baskıya karşı Almanyada mücadele etmeye devam etmektedirler. Örneğin Berlindeki, Frankfurtteki ve Hamburgdeki Türkiyeli ve Kürt ilticacıların açlık grevi Türkiyedeki yapılan baskıyı ve işkencelerini de protesto etmekteydi; ekim 1981 sonunda Berlindeki İranlilaın açlık grevide İrandaki karşı devrimci baskıyı kınamaktaydı.

Zaten Batı Almanya emperyalist devleti diğer ülkelerde yerli devletlerin sürdürdükleri baskıdan yararlanmaktadır: hem silah satışlarını artırmaktadır hem de ekonomik ve politik etki alanını genişletmektedir. Bundan böyle alman proleterleri kendi devletlerinden ayrılarak burjuvazinin arkasında kuyrukculuk yapmaktan kurtularak enternasyonal proleter dayanışmanın gelişmesini gerçekleştirmeleri büyük önem taşımaktadır. Pakistanlı, Hindli, İranlı, Türkiyeli vs. göçmen işçilerine karşı sürdürülen saldırılar almanyadaki işçilerin alman devletine karşı kin beslemelerine yol açması şarttır. Kapitalistlerin enternasyonal dayanışmalarına karşı tek çözüm yolu işçi sınıfın proleter enternasyonalizmin temelleri etrafında birleşmesidir.

Bundan böyle politik ilticacılar direnişlerinde yalnız kalmamaları çok önemlidir. Politik ilticacıların cesur direniş mücadelesi ne kadar güç şartlar içinde geliştiğini etrafımızda, yani fabrikalarda ve mahallelerde, bildirelim. Açlık grevini sürdüren yoldaşlara aktif destek göstermek için ve onları yüreklendirmek için yanlarına gidelim (Mehringhog, Gneisenaustr.2, Berlin). Onlara başlangıçta küçük boyutta olsa bile aktif bir destek ve dayanışma göstermek mümkündür.

YABANCILAR YASASINA KARŞI!

TÜM İLTİCACILARIN MÜRACATLARI DERHAL VE KOŞULSUZ YERİNE GETİRİLMELERİ İÇİN!

YAŞASIN PROLETER DAYANIŞMA!